

повелѣнію противлѣется. „ (Рим: вѣ. ) И на Господары те, и на царь ать должность та ѣ да промыслижтх за спокѣйство то и благополучіе то на подданны те си, да внимавжтх да са оупаза правосудіе то, и престѣпницы те да са наказжтх, за дабы власти те дѣхѣвни и граждѣнски пребывали испрѣвнѣ въ своѣ та должность: добры те да са ѡбдарѣвжтх, а злы те да са наказжтх, и во все да показжтх себеси ѡтцы кой са грыжжтх за дѣца та си: и така да имжтх подвижх за благочиніе то церковно, и да го забранжтх ѡ презрители те и ругатели те. Да распространѣвжтх оученіе то, и съ него да просвѣщавжтх свѣите подданны камх благочестіе то. Заради тсѣа дѣухъ свѣтыхъ чрезъ Исѣа православы те царѣ называва Кормителн на цѣрква та.

Г.) Да са покорѣваемы на дѣхѣвно то и граждѣнско то правительство, да ги любимх безъ лицемѣріе, да залитаемы за нѣхна та чѣсть, да са ѡбываемы предъ нѣхх съ благопочитаніе, и нѣхны те ѡскорбеніѣ да понесѣмх съ благодѣльнѣво сѣрдце. Но дѣхѣвна та власть ѣ длѣжна да настава народх ать на пжть спасителенх, и да го оучи добры нрѣвы: а граждѣнска та ѣ длѣжна да сѣди прѣвнѣ, и да пригѣдава, да бжжджтх подчинѣнны те имх испрѣвны въ своѣто дѣло.

Д.) Да любимх оучители те, и благодѣтели те си и да смѣ всегда предъ нѣхх благодарни, то ѣсть, да имх спомѣгамы въ всѣка нѣжда, и да ги пріемамы во всѣки случѣй съ сладко и благопривѣтливо сѣрдце.